UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De sancta Agatha [et] Dorothea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

aliorū peccatis. vt dicit gloſa ſuper iſta ver
ba. ſicut turturis. Quem gemitū pro inco
latu p̄ſentꝫ vite. pro malis pene ⁊ culpe. no
bis preſtet pius dominꝰ noſter ieſus chri
ſtus. vt ipo p̄ſtante. gemitus noſter ⁊ triſti
cia noſtra vertatur in gaudiū. Tunc cōple
bitur in nobis vaticiniū Iſaie. xxi. dicen
tis. Omnē gemitū eiꝰ ceſſare feci. Et eiuſ
dem. xxxv. Et ambulabūt qui liberati fue
rint ⁊ redempti a domino. conuertentꝰ ⁊ ve
nient in ſyon cū laude. ⁊ leticia ſempiterna
ſup capita eorum. Gaudiū ⁊ leticiam obti
nebunt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Amen.

De ſancta Agatha ⁊ Dorothea. Sermo XV.

Sponſus venit
⁊ q̄ parate erant intrauerunt
cum eo ad nuptias Matth.
xxv. Quia iuxta ſanctū Gregoriuꝫ in qua
dam Omelia. licet quilibet homo cū illis
habiturus ſit mercedē in choris angelorū
in futura gloria quorū officium viriliter h̄
geſſit in via. Tamen virgines non ſolum
habiture ſunt in electis dei ⁊ angelis glo
riam cōmunē. ſed etiam ſupra angl'os erūt
ſpecialiter quodāmodo remunerate. Sic
dicens. Supergreditur inquit virginitas
conditionem humane nature. per quā ho
mines angelis dei ſimilantꝰ. Ecce premiuꝫ
Et ſequitur. Maior tamen eſt victoria vir
ginum q̄ꝫ angelorū. Angeli enim ſine car
ne viuunt. virgines in carne triumphant.
Hec ille. Cū ergo virgines nō ſolū equan
tur angelis. ſed etiā in aliquo excedunt an
gelos. Quid mirū ſi digne a chriſto repu
tantur intromitti ad nuptias. De quibꝫ di
citur in verbis thematis. quia ſponſus ve
nit. ⁊ que parate erant intrauerunt cum eo
ad nuptias. In verbis premiſſis thematꝫ
tanguntur tria. que ſacratū virginum ſta
tum ſpecialiter cōmendant. Primo eni de
ſcribitur earum dignitas ex parte chriſti
eas adamātis ſpecialiter Cum dicitꝰ. Ve
nit ſponſus. Secūdo deſcribitur ex parte
ipſaruꝫ ornatus ſpecioſitas quantū ad me
ritum. quod eſt glorioſum Cū dicitur. que
parate erant. Tertio deſcribitꝰ premij ipa
rum iocunditas Cum dicitꝰ. intrauerūt cū
eo ad nuptias.
A

Dixi primo q̄ in verbis pre
miſſis deſcribitꝰ
primo ſanctarū virginum dignitas ex par
te chriſti ſpecialiter eas adamantis Cum
dicitur. Venit ſponſus. Certe magna di
gnitas habere talem ſponſum chriſtū. De
quo dicitur. Ipſe tanq̄ꝫ ſponſus procedēs
de thalamo ſuo. Quante autē pulchritudi
nis in ſpecioſitate. in diuitijs. ⁊ in omni co
pia dulcedinis eterne ſponſus iſte ſit dicitꝰ
in Pſalmo. Specioſus forma p̄ filijs ho
minū. Ecce pulchritudo. De diuitijs eiꝰ di
citur. Gloria ⁊ diuitie in domo eius. Et ite
rū. Longitudo dierū in dextra eius. ⁊ in ſi
niſtra eius diuitie ⁊ gloria. E conuerſo etiā
talis debet eſſe virgo que cupit eſſe ſponſa
chriſti. vt primo ſit pulchra. De cuiꝰ pulchri
tudine loquitur Canticor̄. ij. Salomon.
Pulchre ſunt inquit gene tue ſicut turtu
ris. In genis notatur verecundia. In tur
ture ſolitudo. Que duo in virgine requi
runtur. vt ſcilicet ſit verecunda ⁊ ſolitaria.
Et de verecunda dicitꝰ Geneſis. xxiiij. de
rebecca. Ecce inquit egrediebatur habēs
ydriaꝫ in ſcapula ſua. puella decora nimis
virgoq̄ꝫ pulcherrima ⁊ icognita viro. Que
poſtea cum iret ad virum ſuum Iſaac co
operuit caput ſuum pallio. Iſta verecun
dia debet apparere in virginibꝫ. in velatio
ne humili. in habitu decenti. in inceſſu ⁊ in
omni geſtu in quibꝫ ſe debēt habere deuo
te ⁊ regulariter. Unde dicit Auguſti. in li
bro ad ſacras virgines. Dominica virgo
ſine ornatu capitis ſui in habitu communi
nec oculis elatis aut letis ſed crinibus ad
terram cū vultu depoſito procedat. Et cau
ſam huius ſubdit. Ideo videlicet ne viles
ex ſe inducat mores. que ⁊ ſi nō pereat. cau
ſa tamen alijs perditionis exiſtat. Hec ille
De ſecūdo ſcilicet ſolitudine dicit idem
Auguſtinꝰ vbi ſupra. Dominica virgo in
quit publicos debet vitare conſpectus. et
platearū frequentiam deuitare. atq̄ꝫ in do
mo poſita operi lanifico inſiſtere vel lectio
ni diuine. Hec ille. Ecce dicit ſolitudinem
virgini neceſſariaꝫ. non tamen ocioſaꝫ ſed
laborioſam. quia cū opere lanifico. Et hoc
eſt q̄ rebecca portabat ydriam in ſcapula
ſua. que ſignificat laboreꝫ. Secūdo ad
hanc ſponſam requiritꝰ vt ſit diues et glo
rioſa in diuitijs. Unde de ea dicitur Pro

uerbioꝝ vltimo. Multe filie regũ congre/
gauerunt diuitias. tu ſola ſupgreſſa es vni
uerſas. Quia licet ſtatus coniugalis ⁊ vi/
dualis. virtutes congregant quantuꝫ ad
premiũ eſſentiale. tamen virginitas ſuper/
greditur omẽs quo ad premiũ accidenta/
le. ſcꝫ aureole. Unde dicit Thomas. Q̃ li
cet Abraam ſuo tempe equatur Johanni
in caſtitate. hoc ſolũ eſt quo ad premiuꝫ eſ/
ſentiale. non autẽ accidentale. quod eſt au/
reola. Et ſic intelligit Auguſtinus in libro
de bono coniugali. ꝙ caſtitas Johannis
non prefertur cõiugio Abrae. vt dicit Tho
mas. ſcda ſcde. q. clij. ar. iiij. ¶ B ¶ Ex his
reſpondeo ad queſtionẽ qua querit. vtruꝫ
continentia cõiugalis poſſit eſſe par caſti/
tati virginali. Et breuiter reſpondeo loquẽ
do de premio eſſentiali ꝙ ſic. Immo dico
cũ beato Thoma. Q̃ licet virginitas meli
or ſit q̃ꝫ continentia coniugalis. Poteſt ta/
men cõiugatus melior eſſe q̃ꝫ virgo dupli/
ci ratione. Primo quidẽ ex parte ipſius ca/
ſtitatis. ſi ſcꝫ ille qui eſt ꝯiugatus hẽat ani/
mum magis paratũ ad virginitatem ſer/
uandaꝫ ſi oportet q̃ꝫ ille qui i actu eſt virgo
Unde Auguſtin₉ inſtruit virginẽ in libro
de bono coniugali. vt dicat. Ego non ſum
melior q̃ꝫ Abraam. ſꝫ melior eſt caſtitas vir
ginalis q̃ꝫ caſtitas nuptiarũ. Et rationem
poſt ſubdit. Qđ enim nunc ago melius illi
egiſſent ſi tunc agenduꝫ eſſet. Secũdo q̃a
forte ille qui non eſt virgo habet aliquã ex
cellentiorem virtutẽ. Unde Auguſtin₉ di/
cit in libro de virginitate. Unde ſcit virgo
ſe preclarã cõiugate. Certe nõ ſcit. quia vir/
go q̃uis ſollicita ſit que ſũt domini. tamẽ
neceſſe eſt vt timeat ne forte ꝓpter aliquam
ſibi incognitã infirmitatẽ non ſit matura
martyrio. illa vero mulier cui ſe preſcribit.
iam poſſet bibere calicem dominice paſſio
nis. ¶ In quo autẽ precellit virginitas cõ
iugium. Dicendũ eſt. ꝙ in tribus ſm Tho
mam. Primo quia eſt bonuꝫ diuinũ. qđ eſt
potius bono humano. In ſignũ hui₉ chri
ſtus elegit matrẽ virginem. vt dicit Hiero
nymus. Et Apoſtol₉ conſulit virginitateꝫ
i. Corinth. vij. Secũdo quia bonũ eſt ani
me. quod prefertur bono corporiſ. Tertio
quia eſt bonum vite contemplatiue. q̃ pre/
fertur vite actiue. Ex quo infert Thomas
Q̃ indubitanter virginitas ꝑferenda eſt
continentie coniugali. ¶ Sed hic eſt du/
bium an quelibet virgo habeat iſtaꝫ excel
lentiam. ſcꝫ premium aureole. Ad quod re
ſpondeo ꝙ non. Sed ſolum virgo deo de
dicata. vt dicit Auguſtin₉ in libro de virgi
nitate. Nec nos inquit de virginibus pre/
dicamus ꝙ virgines ſunt. ſed ꝙ deo dedi/
cate pia continentia virgines ſunt. Ex quo
infert Thomas ſcda ſcde. q. clij. Q̃ propo
ſitum ſeruandi integritatẽ illud facit vir/
ginem formaliter. cũ ſit eius formale. In/
tegritas autẽ corporis eſt materiale. quaꝫ
nos habemus a natura. Ex quo ſequitur
ꝙ ſolũ ille virgines habebunt aureolã vir
ginum que propoſitũ habuerunt virgini/
tatem perpetue ſeruandi. Quis hoc pro/
poſitũ interruptũ fuerit. integritate tamẽ
carnis manente. Dũmodo in fine ſue vite
inueniatur ad premiũ propoſitum rediſſe.
quia virginitas mentis quantũ ſcilicet ad
ſolum propoſitũ violatum reparari poteſt.
Non autẽ virginitas carnis ſm Thomaꝫ
in cõpendio libro. vij. ca. penult. ¶ Sed di
ceres quid de illis que deceſſerunt ſic. cuꝫ
propoſito nubendi. Reſpondeo ſm Tho/
mam. vbi ſupra. in cõpendio. Q̃ nõ eſt du/
bium quin habiture ſunt ſpeciale gaudiuꝫ
de corporis incorruptione ſed non eſſenti
ale gaudium. Sicut etiã innocentes ꝺ co
gaudent ꝙ innocentes a peccato fuerunt.
q̃uis oportunitateꝫ peccandi non habue/
runt. Ex his patet ꝙ multuꝫ valet votũ in
genere caſtitatis. Nã vt hic videmus vir/
gines non habent nec habebunt aureolaꝫ
niſi ex firmo ꝓpoſito ſeruandi caſtitatẽ per/
petuam. quod eſt formale ei₉. Unde poteſt
reſponderi ad queſtioneꝫ. an melius ſit ex
voto vel voluntate ſeruare caſtitateꝫ. Re/
ſpondeo ꝙ meli₉ eſt ex voto triplici de cau
ſa. ſm Thomã ſcda ſcde. q. viij. ar. vij. Pri/
mo q2 eſt actus latrie. quia eſt quedã ꝓmiſ
ſio deo facta in obſequiũ ⁊ in cultuꝫ ſuum.
Secũdo q2 qui vouet mag₉ ſe dño ſubijcit.
non ſolũ quantũ ad actũ ſed etiã quantuꝫ
ad poteſtatẽ vt non poſſet de cetero aliud
facere. Sicut dans arborem cum pomis
plus faceret q̃ꝫ dando pomuꝫ ſine arbore.
vt dicit Anſelm₉ de ſimilitudinib₉. Tertio
quia ꝑ votũ firmatur in bonũ. Facere aũt
aliquid ex deuotione firmata in bonũ pti/
net ad ꝑfectionẽ virtutis. ij. Ethicoꝝ. ſicut
etiã peccare mẽte obſtinata aggrauat pec/
catum.

¶ C ¶

De ſancta Agatha vel dorothea

Dixi ſecũdo q̃ deſcribit̃ ſan/
ctarũ v̾ginũ me
ritum. qḋ eſt ex parte ipaꝝ ornat⁹ ſpecioſi/
tas. cũ dicit̃. Que parate erãt. Circa qḋ re
ſtant duo videnda. Primo de ornatu v̾gi/
num. Scḋo de ornatu generalit̃ omniũ fi
delium animaꝝ. qualiter ſe ꝑparare debẽt
erga iſtum ſponſum. Quantũ autẽ ad pri/
mum dicendũ eſt. q̃ ornat⁹ iſte quo meren
tur virgines ſancte in p̄ſenti conſiſtit in tri
plici virtute. Primo ſcꝫ in mũdicia caſtita
tis. Scḋo in pulchritudine humilitatis.
Tercio in profeſſione paupertatis. De mun
dicia caſtitatꝭ dicit̃ Ecci. ij. Qui timent do
minũ ꝑparabunt corda ſua. ⁊ in conſpectu
eius ſuſcitabunt aĩas ſuas. Ecce quõ ca
ſtitas includit in ſe timorẽ. qui ꝑparat cor
da virginũ ꝑ cuſtodia caſtitatis. que debet
eſſe in corde. Duo ergo hic dicit de v̾gini/
bus. Primo q̃ debent eſſe timorate. Se/
cundo q꞉ debent ꝑparare corda ⁊ aĩas ſu
ſcitare. ad ſignificandũ q̃ timendũ eſt vir/
ginib⁹ ne amittant virginitatẽ quã repara/
re non pñt. xxxij. q. v. Si paulus. De hac
enim dicit̃ q̃ virgo cecidit nõ adijciet vt re
ſurgat. Unde dicit Hieronym⁹ in ep̄la ad
Euſtochiũ. Et cum deus oĩa poſſit. non
poteſt virginem ſuſcitare poſt ruinã. Va/
let quidẽ liberare de pena. ſed non valet co
ronare corruptam. ſcꝫ vt virginẽ. Sed
diceres. tamẽ deus ex oculato poteſt viſuꝫ
reddere. ergo virgini virginitatẽ reſtitue/
re. Quidã dicunt q̃ hoc intelligit̃ ſic. q̃ de/
us non poteſt facere quin factũ ſit factum.
ſed omne deꝑditum poteſt reſtituere. Sꝫ
tunc idem eſſꝫ de exoculato. Et ideo dicẽ/
dum eſt q̃ hoc non refertur ad carnis cor/
rupte reſtitutionẽ. ſed ad virginalis palme
retributionem. Et dicit gloſa. Nõ poteſt.
id eſt. non ꝯgruit eius potentie vt aureola
coronet corruptas. Hoc enĩ eſſet ꝯtra iu/
ſticiã. Et iõ illud nõ põt eſſe. Et Tho. ij. ij.
q. clij. ar. iij. ponit exemplũ pulchrũ de h̄ di
cens. Sicut illi magnifico q̇ ꝯſũpſit opes
ſuas ⁊ diuitias. ꝑ pñiam nõ reſtituunt̃ di/
uitie. Similiter ille q̇ peccando virginita
tem amiſit. ꝑ penitentiã non recuperat vir
ginitatis ꝓpoſitum. Unde ipe dicit q̃ licet
natura virginitatis ſcꝫ corpis integritas
poſſit reparari miraculoſe in virgine. Non
tamen hoc poteſt reparari q̃ expertus vo
luptatem veneream fuerit non expertus.

Secũdo ornat⁹ virginalis ꝯſiſtit in man
ſuetudine humilitatis virginee. vt etiã pa
rata ſit ad tormenta ire. ꝓpter eius ſeruati/
onem. dicens illud Pš. Ego aũt in flagella
parat⁹ ſum. Unde dicit Auguſtin⁹ in libro
ad ſacras v̾gines. q̃ v̾go dñica in pauptate
ſpũs xp̄o accepta dꝫ q̃diu vixerit ꝑmane/
re. D De ſcḋo ornatu. ſ. generali oĩm
xp̄ifideliũ aĩaꝝ q̄lit̃ ſe parare debẽt. eſt ſci/
endũ q̃ oẽs fideles debẽt ſe pare vt puelle
in ornatu vult⁹ ⁊ corpis. vt. ſ. faciẽ ⁊ corpus
decent̃ ornẽt. Scḋo vt familia ad cibũ cor
poralẽ lauãs man⁹ ſuas. Tertio vt milites
ad pugnã inſtantem. De p̄mo ornatu q̇ dꝫ
eſſe ĩ vultu ⁊ veſtitu dr̄ in pš. Aſtitit regia a
dextrꝭ tuis ĩ veſtitu deaurato. Veſtit⁹ de/
aurat⁹ ſũt opa clariſſime caritatꝭ q̇b⁹ ornat̃
aĩa q̄libꝫ in vultu. Prio vbi ẽ imago dei. ⁊
deinde ĩ ceterꝭ mẽbrꝭ. q̇ ſunt mẽbra. ſſ. Hac
veſtẽ ñ hñs hõ eijciet̃ extra nuptias Mat.
xxij. De ſcḋo ornatu. Familia ad cibũ acce
dẽdo ſe lauat. ita aĩa accedẽs ad nuptias ⁊
ad refectõnẽ eternã lauat man⁹. i. opa. pedeſ
id ẽ. affectiões. Uñ Iſa. Lauami ⁊ mundi
eſtote. Qḋ alibi expõit ꝓpha di. Laua a ma
licia cor tuũ. Uñ pš. q̇rit. Quis aſcẽdet ad
nuptias celeſtes Et rñdet Innocẽs mani
bus. i. opib⁹. Ecce lotio manuum Ioh. xiij
Qui lot⁹ eſt nõ indiget niſi vt pedes lauet
Sꝫ proch dolor õ multꝭ dr̄ hodie. Man⁹
vr̄e plene ſũt ſanguĩe. Tertio aĩe fideles
debent ſe parare vt milites ad pugnaꝫ in/
ſtantem. Tota enĩ vita hominis eſt vt mi/
litia ſuper terram. In qua quidem pugna
habemus multos aduerſarios et fortiſſi/
mos. Deutero. xx. Unicuiqꝫ grauis aduer
ſitas ⁊ pugna. nũc occulta. q꞉ ĩſidiat̃ vt leo
in ſpelunca ſua inimicus. nunc manifeſta.
quia manifeſta ſunt opera carnis que ſunt
fornicatio. immundicia. auaricia. ⁊ inſuper
quia quotidiana eſt pugna ⁊ rara victoria.
dicit Aug⁹. de ſingularitate clericorũ. et in
libro de agone chriſtiano. E

Dixi tertio q̃ ĩ verbis premiſ/
ſis deſcribitur ſan
ctarum virginũ celeſtis premij glorioſa io
cunditas Cũ dicitur. Intrauerũt cum eo
ad nuptias. Tria deſcribunt̃ quantuꝫ ad
iocunditatem iſtaruꝫ nuptiarum. Primo
quia ſponſo occurrerunt. Secundo quia
ad ſponſum ſe preparauerũt. Tertio quia
cum eo intrauerũt. Iſto modo ſpecialiter

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nos debemus primo preparare ad bonuz
opus. Et quia bona opera maxime conſi/
ſtunt in partibus penitētie. que ſunt quinqꝫ.
ſcilicet contritio. confeſſio. afflictio. oratio.
⁊ erogatio. Ideo dicit̃ de iſtis quinqꝫ vir/
ginibꝫ ꝙ habuerunt quinqꝫ lampades. in
quibus habebant oleū caritatis. ſine quo
nihil deo placet. vt dicit Gregori⁹ in qua/
dam Omelia ſuper Johannē. Secundo
debemus ei obuiare per deſideriuz deuo/
tionis. Dicit̃ autem Eccleſiaſtici. xv. ꝙ ho
mines ſtulti non apprehendunt illum ſcili/
cet ſponſum celeſtem. ſed homines ſenſati
obuiabunt illi. Quis autem ſtultior illo q̄
ſine deuotione putat peruenire ad conſpe
ctum tanti regis. coram quo angeli contre
miſcunt. Certe vt videmus ſtulti repellun
tur ab aula regū. vt dicit̃ Heſter. iiij. Non
decet ſacco indutum aulam intrare regis
Aſueri. Tertio debemus intrare per con/
templationis guſtū. hic per fidem ⁊ tandē
per aptam viſionem ⁊ fruitionem dulcedi
nis diuie. Unde Pſalmiſta hortatur nos
hic ad primū. Intrate in conſpectu eius in
exultatione. Nuptie autem iſte eternales
ſignificate ſunt per nuptias agni Apocal̃.
xix. Beati inquit qui ad cenam nuptiaruz
agni vocati ſunt. Et bene iocunditas nu/
ptijs celeſtibꝫ comparat̃. Sicut em̄ in nu/
ptijs fit ornatus veſtiū ſolenniū. Sic ī glo
ria patrie celeſtꝭ erit claritudo noſtroꝝ cor
poruz. Ad Philip. iij. Reformabit corpus
humilitatis noſtre configuratū corpi cla/
ritatis ſue. Ideo dicit chriſtus ad animaz.
Ueſtiui te diſcoloribꝫ. ⁊ calciaui te iacincto
⁊ cinxi te biſſo. ⁊ indui te ſubtilibꝫ. ⁊ ornaui
te ornamento Ezechiel̃. xvi. Secūdo quia
ibi erunt delicatiſſima fercula. Ecci. xxiiij.
Spirit⁹ meus ſuper mel dulcis. ⁊ heredi
tas mea ſuper mel ⁊ fauum. Tūc enim di/
cet chriſtus ſuis Canticoruz. v. Comedite
amici. et bibite. et inebriamini chariſſimi.
Sꝫ de quo tunc inebriabimur. Certe ab
vbertate domus eius ⁊ torrente volupta/
tis eius. vt ſm̄ multitudinem dolorum
in corde electoꝝ conſolatōnes dei letificēt
animas eoꝝ. Hoc eſt quod ait ſaluator de
ſe. ꝙ pcinget ſe ⁊ tranſiens miniſtrabit illis
Luce. xij. ⁊ Luce. xxij. O q̄ꝫ beat⁹ qui man/
ducat panem in regno dei. Luce. xiiij. Ter
tio quia ibi erit ſuauis inſtrumentoꝝ me/
lodia Thobie. xiiij. Per vicos eius canta/
bitur alleluia. id eſt. laudabit̃ deus in ſan/
ctis ſuis ineffabiliter. Hoc admirās Ber̄.
dicit. Unde tibi o aīa mea. vnde tibi tam
ineffabilis gloria. vt eius ſponſa merearis
eſſe in quē angeli deſiderāt pſpicere. Quid
retribues domino p omnibꝫ que retribuit
tibi. vt ſis ſacre menſe regis conuiua. ſo/
cia deniqꝫ thalami. vt introducat te rex in
cubiculū ſuū. Ad quod nos pducere digne
tur pater ⁊ filius ⁊ ſpūſſanctus. Amen.

Hi ſequentes ſermones vſqꝫ ad ſermo/
nem de corpe xpi excluſiue ſunt ex Socco

De ſancta Dorothea.
Sermo XVI.

Virgo cogitat
que domini ſunt ⁊ quō pla/
ceat deo vt ſit ſancta corpo/
re ⁊ ſpiritu. j. Corinth. vij. In verbis poſi/
tis tria tangit apoſtol⁹. ſcꝫ ſtatū excellentē.
actū competentē. ⁊ finem congruentē. Pri
mū ibi. Uirgo. Uirginitas enim omni ſta
tui excellentior eſt. Scdm̄ ibi. cogitat. In
quo tangit actū tali ſtatui competētē. Uir
gines em̄ que a maritali debito ⁊ a curꝭ ſe/
culi ſunt per om̄ia ſolute debēt merito co/
gitare que dei ſunt. Cōiugate enim ex vin/
culo maritali cōpellunt̃ cogitare vt virꝭ ſu
is placeant. Sic virgines deo dicate de/
bent deo intendere ⁊ quomō placeāt ſpon
ſo ſuo. Tertiū ibi. vt ſit ſancta corpe et ſpi/
ritu. In hoc tangit finem congruentē. Ad
hunc enim finem om̄es ſacre virgines. co
gitationes. locutiones ⁊ opatiōes ſuas de
bent dirigere. vt ſint ſancte. quarū ſpōſus
ſanct⁹ eſt. A quo ⁊ nullatenus in thoꝝ ma
ritalem aſſumunt̃. niſi ⁊ ipe ſint ſancte. Ad
hoc ſtuduit glorioſa virgo ⁊ martyr doro/
thea. ſicut probat eius vita ⁊ miraculoruz
euidētia. que deus per eā operat̃ ⁊ pter eā
exhibet. ⁊ exhibebit clarificans eā toti mū
do. vt ex hoc innoteſceret quanta deuotio
ne ſtuduit vt corpore et ſpiritu eēt ſancta.
Quam ideo deus poſuit nobis in exēpluz
vt qui dn̄m Jeſum qui exultauit vt gigas
ad currendū viaz imitari non poſſumus.
puellā teneam⁹ ⁊ delicatā imitemur. A
Quō aūt ipam in ſctitate ſua imitari de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN